

húawad; ka sedda kohta, kus se seddamees, kes oddaga Temma fulge pistis, párrast sedda, kui ta ristiünnimeseks sanud, sedda kaua fibbedaste lahetsenud; ning seddagí paika, kus soamehhed Temma riette párrast lüsko heitnud. Seál liggidal on kirriko mürist uks läbbimurtud, kust treppisid möda riimaks ühte keldri saab, kus keisriprana Helena Kristusse risti pídband leidma. Seddasinnast kirriko on se üllemal nimmetud keiser Konstantin ja temma emma Helena ehhitanud. Ma, mis peál kirrik seisab, polle mitte ühhetassane; sest sesamma kirriko kattusse al, kus need muud pühhad mälles-tusse asjad, seál on ka Kolgata mäggi, kus Jesu risti lodi. — Kirrik isse on kolmest kirrikust kõrrapandud; eäsimenne on se õige pühha haua kirrik, teine Kolgata kirrik, kolmas ristileidmisest kirrik. Kolgata fabbel on Ma pinnast arwata, kolm sülda kõrgem, kui mu kirrik. Senna minnatse üht fitsast treppi möda üllesse. Üllerwal on párand, otsekui kirriko saal, kolm sülda pitkutassa, kolm laiutassa, firjo marmori kiividega kaetud. Monned salledad walgest marmorist piibred (sambad), kallid sidi kar-dinad ees, toetavad kattust ja fannitawad wahhet Kreka ning katoliki usso rahva jäggude wahhes. Kus pühha rist Ma sisse olli lastud, sedda paika tähhendab kätte uks kaljo sisse uristud auf, hobbbe sörwaga, Kreka usso rahva altari ees, kelle fulles

laiad hobbbe pladid on fannitud ja mis 50 lampi al-lati walgustawad. Seál sammas liggidal näideti meile uks pikk praggo kaljo sees, mis siis senna fündinud, kui Kristusse surremissé forral kaljud lõhkesid. Neil mitme usso seltsi munkadel, kelle pártalt se kirrik, on igga seltsil seál kirrikus isši fam-brikessed, kus nad sees ellawad, ehk ka omma fabbelites, ehk Ma al wolwitub kopades, ehk üllerwal kirriko lae peál. Siin nad paika peawad, tunni neid ümberwahhetakse. Utse sees on auf, kust läbbi neile toito kätteantakse.

Kui monned tunnid seál kirrikus sainete ofnud, siis läksime jálle senna floostrisse tagasi, kust olli-me tulnud, ja meid pandi floostri üllemma parrema käele sõma laua tahha istuma, tähhendusseks, et olli-me käinud pühha hauda waatmas.

Teisel hommikul olli illus ilm; läksime siis hommiko kello seitse Jerusalemmast välja, minna, mo seltsimees, ja uks Inglišma reissia, Petlemma linna waatma. Se on pennikoorm maad Jerusa-lemmast árra; te käib eäsite ühhest kolledast kaljusest maast läbbi, kus muud polle nähha, kui arvaste uks ja teine ölipu. Käisime siis Rewaimi orrust läbbi, kus Dawet Wilistid árawoititis. Pole te peál on se suur Elia flooster, kus Kreka usso munkad sees ellawad, kes meid Lahkesti wastowötsid. Seál